

Historische fietstocht in, en rond Engelum

[Begin pagina](#)
[English page](#)
[Engelum](#)
[Geschiedenis](#)
[Dorpsfoto's](#)
[Kerkklokken](#)
[Bewoners](#)
[Dorpsbelang](#)
[Verenigingen](#)
[Jeugdclub](#)
[De oude doos](#)
[Woningaanbod](#)
[Sponsors](#)
[K.v.Sla Raak](#)
[Museum](#)
[Fietsroute](#)
[Links](#)
[Archief](#)
[Redactie](#)
[E-mail](#)
[Gastenboek](#)

De 'Ridder fan sint Joris', hier liggen de 'roots' van Yne Ynema. Zijn vader werd er in 1901 geboren. Yne weet nog een leuke anekdote te vertellen over een wel heel beroemde en beruchte stoel die speciaal voor een café bezoeker werd gereserveerd en na zijn bezoek weer opgeruimd. Het was nl. zo dat de klant wekelijks kwam kaarten, maar zo bang was dat iemand zijn kaarten zag, dat hij de hele avond zijn stoel niet verliet. Zelfs niet wanneer de nood hoog was! De stoel was dan ook doordrongen met... u raad het al!

Engelum had toentertijd geen straatnamen. Je woonde of , oan de feart', of op het aldlân, of op de 'harne' noem maar op. Men wist dan wat of waar bedoeld werd. Later toen er straatnamen kwamen werden naast de Buorren, Harnedyk, Feartswal etc. ook straten naar personen vernoemd: Gronema naar dominee Gronema, Folkert Klazinga was een schoolmeester, en Marten Koopal was een weldoener, die geld naliet aan de kerk en waarvan jaarlijks een x bedrag aan de armlastigen werd uitgekeerd.

De “dubbele hoeke” was de grens van Engelum. Tot 1972 kwam er geen bus door Engelum. Yne vertelt dat de grenzen van een dorp, meestal bepaald zijn door dat punt waar men de klokken nog kan horen luiden. Dus eigenlijk de windrichting (zuidwest), dan ligt de grens aan de noordoostkant tot waar men de kerkklok hoorde, hierdoor licht de grens aan de noordoost kant verder van de klok dan aan de zuidwesten.

Engelum had toentertijd geen verkeersborden, maar wel waarschuwborden. Hierop werd verboden op een hondenkar te zitten. Omdat deze te snel zou gaan.

Engelum had na de oorlog honderd woningen, waarvan er 70 overbleven door samenvoegen van woningen. Het was een levendig dorp met 16 melkveebedrijven, 6 gaardeniers, en 25 ondernemers.

De 2 stokjes zijn door Yne neergezet om aan te geven waar de voorgevel van een woning stond. De woning is in 1972 afgebroken. Het oudste huisje van Engelum dateert uit 1600 en is nu in gebruik als vakantiehuisje.

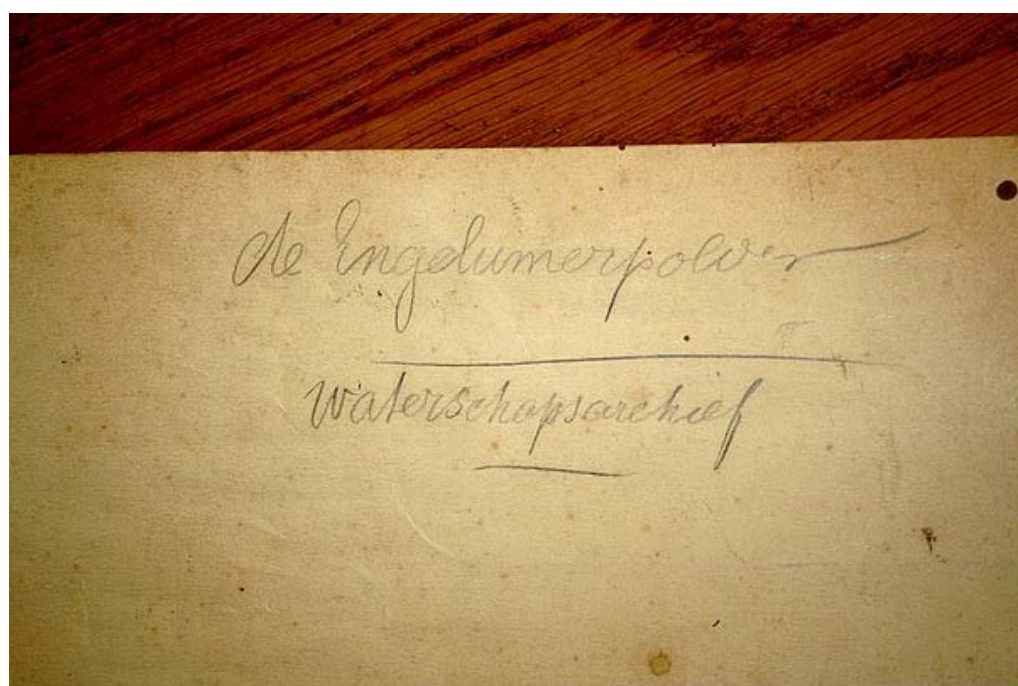
Pas in 1954 kwam er elektriciteit via 'het net' of ook wel 'nei ljocht' genoemd. Daarvoor waren er altijd problemen met de elektriciteit. Namelijk wanneer het gemaal draaide verminderde de spanning.

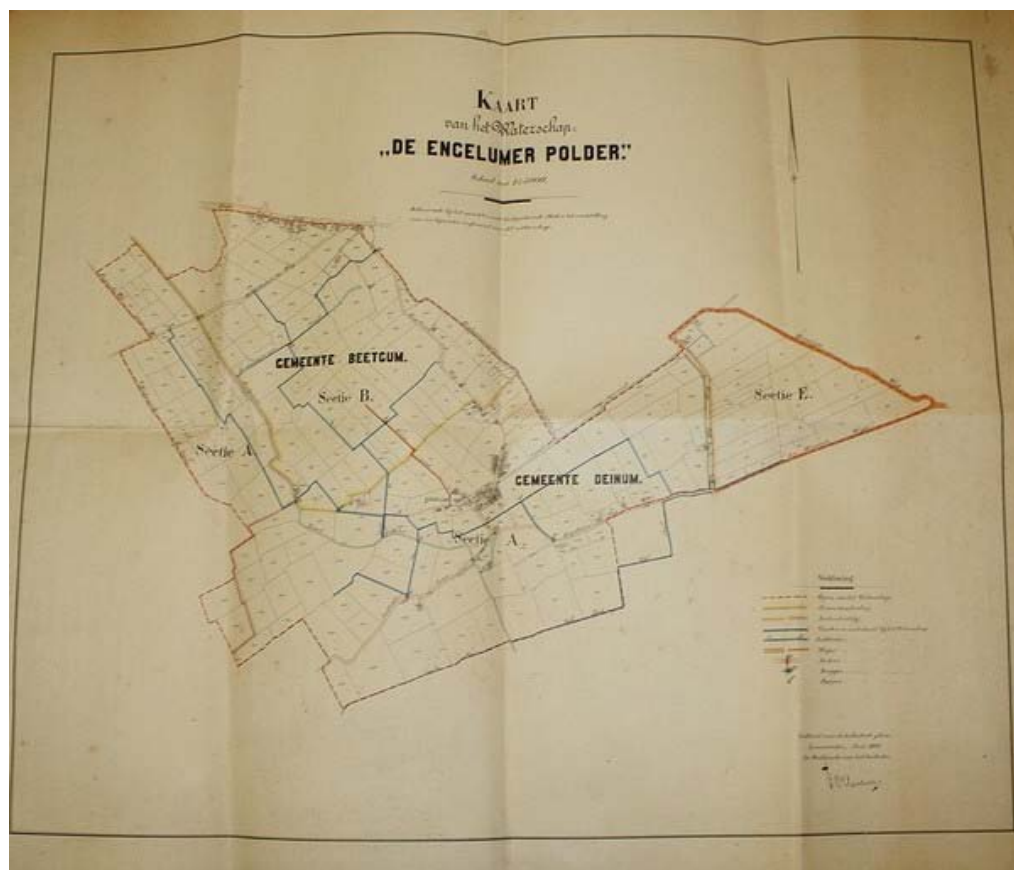

Hier het bewuste gemaal in betere tijden, vroeger bekend als "It molehûske".

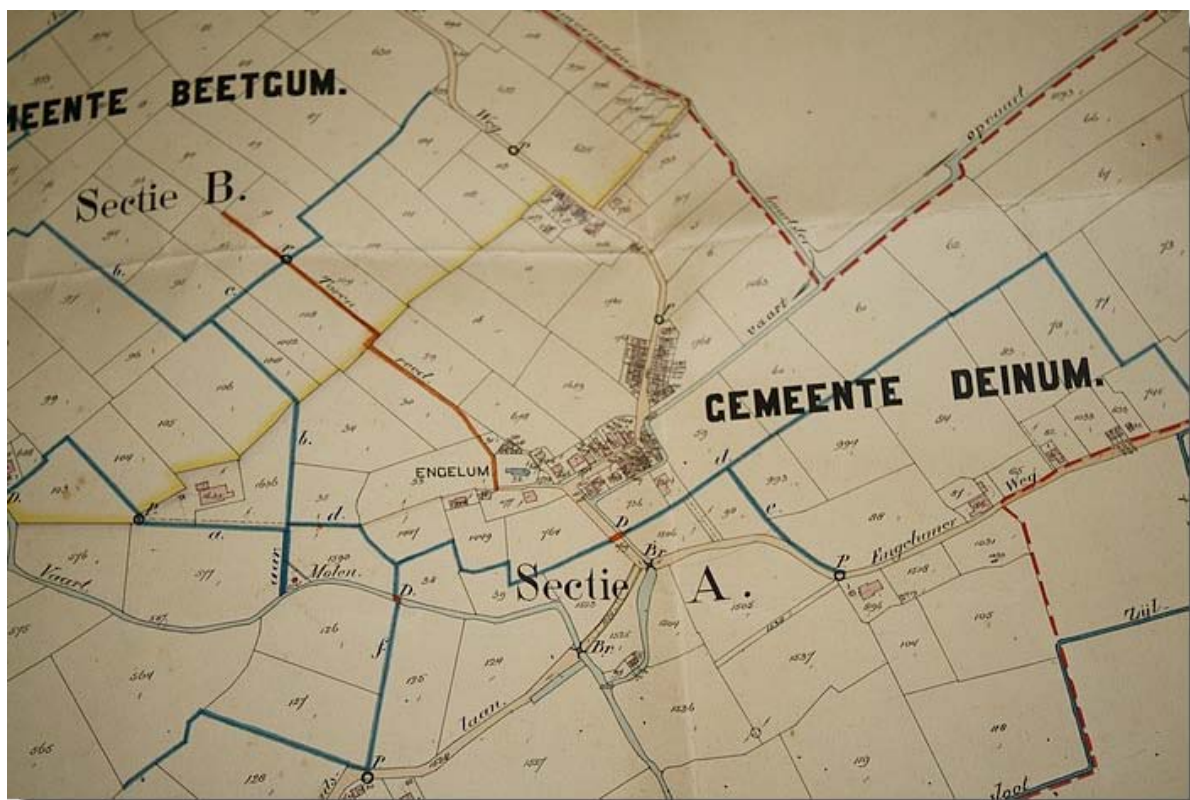

En nu we het er toch over hebben; Jan Bruining heeft de hand weten te leggen op een oude kaart van de Engelumer polder compleet met een stempel.

Tegenwoordig is Friesland één groot waterschap maar vroeger was alles verdeeld in kleinere waterschappen, en zo had je dus ook de Engelum polder met een eigen gemaal. (Klik op de foto voor een grotere afbeelding.)

De gedenksteen van het oude Molehûske zit tegenwoordig verwerkt in het bankje in het parkje.

En is dus bewaard gebleven voor het nageslacht.

Verder met de fietstocht dan maar weer. De gevel van de fam. Postma geeft aan dat het huis gebouwd is in 1710.

Het huis van de fam. Edelenbos, vroeger van de schilder 'Oeltsje'. Hier werd een tijdlang een kamer verhuurt aan de Rabobank. Zo konden dorpsbewoners hun bankzaken in eigen dorp regelen. De keuken was de wachtkamer!

De pastorie is van 1898, de oude pastorie stond in de boomgaard van nu. Het kosterhuis (Brand en Anne) is opgebouwd van bouwmaterialen afkomstig van die oude pastorie. Dit is goed te zien aan het kozijn van de voordeur en de stoep.

De kerk van Engelum is meerdere malen gerestaureerd. De geschiedenis wil dat we al vanaf 400 jaar na Christus op de kaart staan. Het allereerste kerkje is dan ook van hout geweest.

Daar waar nu het stuk beschermd natuurgebied ligt, werd vroeger gebruikt als ysbaan en even verder werd de vaart gebruikt als zwembad, waar de ouderen de jongeren onderwezen in het zwemmen door ze aan een stuk touw door de vaart te trekken.

Cleyn Alserd was de boerderij van de fam. Wassenaar. Yne weet te vertellen dat er op de boerderij niet alleen ‘geboerd’ werd maar vooral ook muziek gemaakt! Wanneer je langs kwam, kon het vee wel even wachten en werden alle instrumenten door de familie uit de kast gehaald. Vrouw Wassenaar dirigeerde zonder ook maar een noot te kunnen lezen! Later werd de boerderij een afkickcentrum en weer later kocht de prof. Grewelschool de boerderij en werd het naast het gebruik voor schoolse activiteiten, tevens een ‘partycentrum’.

De bunker in het Aldlân werd door de Duitsers gebruikt als schijnvliegveld, dit om de aandacht af te leiden van het echte. In de hoop dat niet gebombardeerd werden.

De boerderij van Koopal werd in 1900 gebouwd en kreeg een Hollandse stal wat erg vernieuwend was.

In de buurt waar ook de bommen gevonden zijn, liggen de resten waar ooit "volgens de mythe" de boerderij stond met De stienen ûlebuorden. Het verhaal van de de stienen ûlebuorden lees je [hier](#) op onze site.

Het laatste punt waar we bij stilstaan is het stukje weiland waar vroeger de boerderij stond van Frans Jepma.

Hier de boerderij van de Fam. Jepma in betere tijden.

En zo kwam er een eind aan deze interessante fietstocht, waar veel verteld is over hoe het er vroeger aan toe ging en hoe het er uit zag. Wij willen Yne Ynema hiervoor dan ook bedanken!

[<<Terug](#)